

ת"פ 4636/06/16 - מדינת ישראל נגד טארק גנאים

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 4636-06-16 מדינת ישראל נ' גנאים(עציר)

לפני המאשימה
כבוד השופטת דנה עופר
מדינת ישראל

הנאשם
נגד
טארק גנאים (עציר)

גזר דין

1. הנאשם שלפניי הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ושל היזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק הנ"ל.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 27.5.16, בשעה 12:00 בערך, בזמן ששהה בביתה של אמו, הוא איים עליה בכך שיהרוג אותה וישרוף את הבית, זאת בעודו קורע את החולצה אותה לבש. בהמשך הנאשם דפק בחוזקה על דלת המקלחת כאשר אחותו התקלחה, ולאחר מכן נכנס לחדרה, השתולל, הטיח את מיטתה בקיר, שבר אותה וגרם לחור בקיר. יומיים לאחר אותו אירוע איים הנאשם על אמו בכך שאמר לה שהוא יפוצץ את הבית עם בלוני גז ואם היא תתלונן במשטרה הוא ייצא מהכלא וירצח אותה.

2. אמו של הנאשם שביקשה לומר מספר מילים בטרם יישמעו הטיעונים לעונש, אמרה לבית המשפט כי היא סולחת לו וכי היא מאמינה שהפעם הוא יעמוד במילה שלו ויהיה אדם טוב יותר.

טיעוני הצדדים לעונש

3. המאשימה טענה, כי רף האיומים הוא גבוה וחמור. כן טענה המאשימה כי הנאשם גרם נזק שתועד וצילומיו הוגשו לבית המשפט (ת/1, ת/2). מדובר בעבירות הפוגעות בביטחונם האישי של בני המשפחה, מטילות אימה ומשבשות את שגרת חייהם. עבירת ההיזק בזדון היא עבירה הפוגעת בזכות הקניין של קורבן העבירה ומערערת את ביטחונם האישי של בני המשפחה.

מתחם הענישה ההולם, לטענת המאשימה, נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-12 חודשים, בנוסף למאסר על תנאי וקנס.

לנאשם עבר פלילי (גיליון הרשעות הוגש וסומן ת/3), ורק לאחרונה הוא הורשע בתיק ת.פ. 1811-09-15 בגין עבירות דומות שנעברו אף הן כלפי משפחתו ונדון לשישה חודשי מאסר בפועל ולמאסר מותנה של ארבעה חודשים (כתב האישום וגזר הדין הוגשו וסומנו ת/4). העבירות בהן הורשע הנאשם כעת בוצעו על ידו כשלושה חודשים בלבד לאחר שהשתחרר מהכלא.

המאשימה עותרת להטלת עונש ברף הבינוני-גבוה של המתחם, הפעלת המאסר המותנה במצטבר וכן מאסר על תנאי ממושך וקנס כספי.

4. הסניגור טען כי מדובר בבחור צעיר, בן 22, שפעם אחר פעם מוצא את עצמו בהליכים פליליים בבית המשפט עקב התנהגות פסולה. לטענתו, זהו מקרה סוציאלי שבו נדרשת התערבות של גורמי רווחה, על מנת שיעניקו לנאשם את הכלים להבין את הפסול שבמעשיו ולמנוע את הישנותם בעתיד. העבירות שבגינן הורשע נעברו בשעת כעס ובשל התלהטות הרוחות, ואמו של הנאשם כבר סלחה לו. לא ניתן להתעלם מהיכרותה את הנאשם ואמונתה בו שהוא ישקם את עצמו, למרות שהיא מעורבת רגשית.

לטענת הסניגור, מדובר בשני מקרים בודדים והנאשם הודה בהזדמנות ראשונה, לכן מתחם הענישה ההולם הוא ברף הנמוך, ונע ממאסר מותנה ועד 4 חודשי מאסר, אותם ניתן יהיה לרצות בעבודות שירות, בנוסף להפעלת מאסר מותנה.

דין והכרעה

5. עבירת האיומים פוגעת בערכים המוגנים של שלום הציבור בכלל וכן בזכות לשלוות נפשו, ביטחון וחירות פעולתו של הפרט. ברע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל** (4.1.06) נאמר לעניין זה:

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום...."

מדיניות הענישה הרווחת בעבירות איומים כלפי בני משפחה לובשת קשת רחבה של עונשים, החל מעונש צופה פני עתיד ועד עונשים של שנה מאסר בפועל. בית המשפט גוזר את הדין בשים לב למיהותם של המאיים ושל המאויים ומאזן הכוחות ביניהם. גם נוסח האיומים, מטרם והאם בוצעו בד בבד גם פעולות מעשיות לצורך הגשמתם, או נלוו להם עבירות נוספות, כל אלו גורמים שעשויים להשפיע על גזירת דינו של המאיים.

מאחר שאיומיו של הנאשם כוונו לאמו, יש בהם כדי לפגוע גם בתא המשפחתי ובשלמותו. עבירת האיומים נועדה לערער את תחושת הביטחון, תוך ציפייה כי המאויים ישנו את החלטתם או דרך פעולתם.

באשר לעבירת ההיזק לרכוש במזיד, הערך המוגן הוא זכותו של אדם להגנה על קניינו. בחינת הענישה הנוהגת בעבירה זו מעלה כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר, שאפשר שירוצה בעבודות שירות. במקרה שלפניי מדובר בפגיעה שאינה גבוהה, נוכח הנזק שנגרם, כפי המתועד בתמונות.

בהתחשב בערכים המוגנים ובמידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובפסיקה הנוהגת אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם לאירוע המצוין בכתב האישום נע בין עונש צופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה לבין עשרה חודשי מאסר בפועל.

6. בחינת מידת הפגיעה של הנאשם דכאן בערכים המוגנים מלמדת כי זו נמצאת במדרג הגבוה של עבירה זו. לחומרא, מושא האיומים היא אמו, מי שגידלה אותו ודאגה לו, דאגה הניכרת עד עצם היום הזה. כך גם תוכנם המילולי של האיומים הוא בעל אופי חמור, כאשר הנאשם איים על אמו שיהרוג אותה, ושישרוף את ביתה. באיומיו הפגין הנאשם חוסר שליטה עצמית והעדר הפנמה של הפסול שבמעשיו.

העובדה שהנאשם חזר וביצע עבירות דומות לאלו שבהן הורשע זה לא מכבר ועוד בטרם חלפה תקופת התנאי ממחישה ביתר שאת, כי הוא לא הפנים עד כה את חומרת מעשיו והיקף פגיעתו דווקא באלו הקרובים אליו ביותר.

7. מנגד ולקולא, יש לקחת בחשבון כי איומיו של הנאשם נותרו בגדר אמירות מבלי שנלוותה להם פעולה שהייתה עלולה לקדם את הנאשם במימוש דבריו. כך גם נראה, כי האיומים הושמעו בלהט הוויכוח, מתוך כעס ואבדן שליטה, ולא כאמירות מתוכננות או מחושבות.

בין השיקולים לקולא יש לציין גם את הודאתו של הנאשם בהזדמנות ראשונה, את לקיחת האחריות על מעשיו, ואת הזמן השיפוטי היקר שחסך לבית המשפט. יש לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם הוא צעיר בן 22 שדרכו לפניו, ואת התמיכה שלה הוא זוכה כעת ממשפחתו, על אף שכנגדה בוצעו המעשים. ראוי לקחת בחשבון גם את עדותה של אמו של הנאשם, אשר הביעה כלפיו אהבה ותקווה כי לא יחזור על מעשיו בעתיד, ואמונה כי הפעם יקיים את הבטחותיו, ויתקן דרכיו.

8. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל לתקופה של ארבעה חודשים**, החל מיום מעצרו 29.5.16.

כמו כן, אני מורה על הפעלת המאסר המותנה של ארבעה חודשים שנגזר על הנאשם בתיק 1181-09-15 באופן שחודשיים (2 חודשים) ירוצו באופן מצטבר וחודשיים ירוצו באופן חופף.

סך הכל ירצה הנאשם שישה חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

עמוד 3

ב. **מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים** למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת איומים, ויורשע בגינה.

ג. **מאסר על תנאי לתקופה של 2 חודשים** למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת היזק לרכוש במזיד, ויורשע בגינה.

עקב שביתת המזכירות, לא תוצא פקודת מאסר על ידי המזכירות.

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בחיפה.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ו, 17 יולי 2016, במעמד הצדדים.